

233

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 września 1963 r.

w sprawie funduszu zakładowego na rok 1963 w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy przedsiębiorstw przemysłowych zgrupowanych w Zjednoczeniu Przemysłu Cukrowniczego.

§ 2. Przedsiębiorstwa, o których mowa w § 1, dokonują odpisów na fundusz zakładowy na zasadach i według stawek podanych w załączniku do rozporządzenia.

§ 3. Łączna kwota wypłat na cele, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78), nie może przekroczyć 8,5% osobowego

wego funduszu płac pracowników wykonanego przez przedsiębiorstwo w roku sprawozdawczym.

§ 4. W sprawach nie uregulowanych niniejszym rozporządzeniem mają odpowiednie zastosowanie przepisy ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1961 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 8, poz. 50).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 września 1963 r. (poz. 233).

ODPISY NA FUNDUSZ ZAKŁADOWY W PRZEDSIĘBIORSTWACH ZGRUPOWANYCH W ZJEDNOCZENIU PRZEMYSŁU CUKROWNICZEGO

1. Przez planowany osobowy fundusz płac rozumieć należy planowany skorygowany osobowy fundusz płac. Łączna kwota skorygowanych planowanych rocznych funduszy płac poszczególnych przedsiębiorstw nie może być wyższa od globalnego limitu rocznego osobowego funduszu płac zatwierdzonego dla przemysłu cukrowniczego na rok 1963.

2. Przez planowaną oraz rzeczywistą akumulację rozumieć należy akumulację obliczoną od produkcji towarowej, na którą składa się ilość produkcji wytworzonej w przedsiębiorstwie zarówno z buraków cukrowych pochodzących z własnej kontraktacji, jak i otrzymanych w ramach przerzutów z innych przedsiębiorstw — z uwzględnieniem wyników działalności pozaoperacyjnej, oraz ze sprzedaży towarów i materiałów.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy Wytwórni Alkoholu Bezwodnego, Rafinerii Soli Potasowych oraz Wytwórni Lodu Suchego Cukrowni Chełmska, Wytwórni Rozpuszczalników i Cytrynianu Wapnia oraz Warsztatów Mechanicznych Cukrowni Racibórz, Wytwórni Rozpuszczalników Cukrowni Przeworsk, Wytwórni Cukierków Cukrowni Lublin oraz Wytwórni Noży Dyfuzyjnych we Włochach. Przez planowaną oraz rzeczywistą akumulację w wyżej wymienionych jednostkach rozumieć należy akumulację ze sprzedaży produkcji i usług z uwzględnieniem wyników działalności pozaoperacyjnej oraz ze sprzedaży towarów i materiałów.

4. Za podstawę porównawczą (bazę) dla obliczenia zasadniczego i dodatkowego funduszu zakładowego przedsiębiorstwo przyjmuje akumulację obliczoną przy uwzględnieniu wykonanej w 1962 r. produkcji cukru po koszcie i cenach jednostkowych rzeczywistych, realizowanych w kampanii 1962 r., w warunkach planu na rok 1963. Łączna produkcja cukru w 1962 r., przyjęta przez przedsiębiorstwa przy obliczaniu podstawy porównawczej (bazy), wynosi w skali Zjednoczenia 1.222.376 ton.

5. Niezależnie od korekt przewidzianych w art. 6 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78)

przy obliczaniu funduszu zakładowego w przemyśle cukrowniczym koryguje się ponadto:

- 1) przy określaniu podstawy porównawczej (bazy):
 - jednostkowy koszt rzeczywisty w kampanii 1962 r. o kwotę w wysokości różnicy kosztów stałych na jednostkę wyrobu przy produkcji planowanej na 1962 r. i przy produkcji wykonanej w 1962 r.;
- 2) przy określaniu podstawy porównawczej (bazy) oraz poprawy wyniku:
 - akumulację:
 - a) o różnicę dodatnie i ujemne z tytułu zmian zawartości cukru w burakach cukrowych,
 - b) o skutki finansowe zmiany planowanego asortymentu cukru oraz zmiany planowanych w okresie kampanii 1963 r. przerzutów buraków.
6. Fundusz zakładowy w przedsiębiorstwie powiększa się o odpisy z tytułu:
 - 1) odstąpienia przez przedsiębiorstwo w ramach przerzutów buraków cukrowych na rzecz innego przedsiębiorstwa — w wysokości 3 zł za tonę buraków odstąpionych w ramach przerzutów;
 - 2) przebielenia cukru surowego i cukrów żółtych pochodzących z importu — w wysokości 20 zł za tonę cukru białego otrzymanego z przebielenia;
 - 3) wyprodukowania cukru rafinowanego i cukru FG — odpowiadającego wymaganiom eksportowym po 20 zł za tonę;
 - 4) polepszenia jakości cukru białego kryształu zwykłego przy uzyskaniu zabarwienia:
 - poniżej 0,7° do 0,6° Stammera — w wysokości 2 zł za tonę,
 - poniżej 0,6° do 0,5° Stammera — w wysokości 4 zł za tonę,
 - poniżej 0,5° do 0,4° Stammera — w wysokości 6 zł za tonę,
 - poniżej 0,4° Stammera — w wysokości 8 zł za tonę;
 - 5) polepszenia jakości cukru surowego przełiczzonego według Rdt — w wysokości 2 zł za tonę przy uzyskaniu powyżej 93,5° Rdt do 94,0° Rdt, w wysokości 5 zł za tonę przy uzyskaniu powyżej 94,0° Rdt;

- 6) wyprodukowania mączek paszowych — w wysokości 100 zł za tonę mączki;
- 7) wyprodukowania suszu buraków i suszu cykorii odpowiadającego wymaganiom eksportowym — po 10 zł za tonę;
- 8) 50% zysku osiągniętego od zrealizowanych nie planowanych dodatkowych usług nieprzemysłowych oraz dodatkowej produkcji — pod warunkiem uprzedniego zatwierdzenia tych usług i produkcji przez Zjednoczenie Przemysłu Cukrowniczego.

7. Fundusz zakładowy w przedsiębiorstwie zmniejsza się w razie:

- 1) gorszej jakości cukru kryształu zwykłego przy uzyskaniu stopnia zabarwienia:
 - powyżej 1,0° do 1,2° Stammera — o 2 zł za tonę,
 - powyżej 1,2° Stammera — o 4 zł za tonę;
- 2) gorszej jakości cukru surowego wyliczonej według Rd:
 - poniżej 93° Rd: — o 3 zł za każdą tonę cukru.

234

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 września 1963 r.

w sprawie uposażenia niektórych pracowników Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Rzeszowie.

Na podstawie § 3 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 33, poz. 149, z 1959 r. Nr 17, poz. 95, z 1960 r. Nr 14, poz. 80, i z 1962 r. Nr 31, poz. 145) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do tabeli stanowisk ustalonej dla pracowników grupy zawodowej technicznej wydziału budownictwa, urbanistyki i architektury Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Rzeszowie stosuje się zaszerogowanie ustalone w części A tabeli dla prezydiów rad narodowych miast liczących powy-

żej 100 tysięcy mieszkańców, stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 33, poz. 149, z 1959 r. Nr 17, poz. 95, z 1960 r. Nr 14, poz. 80 i z 1962 r. Nr 31, poz. 145) pod warunkiem, że pracownicy posiadają kwalifikacje wymagane od pracowników prezydiów rad narodowych tych miast.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

235

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 4 września 1963 r.

w sprawie zniesienia Wydziału Zamiejscowego w Szczepieszynie Sądu Powiatowego w Zamościu.

Na podstawie art. 5 § 3 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 39, poz. 360, z 1957 r. Nr 31, poz. 133, z 1960 r. Nr 54, poz. 309 i z 1962 r. Nr 11, poz. 54) zarządza się, co następuje:

§ 1. Znosi się Wydział Zamiejscowy w Szczepieszynie Sądu Powiatowego w Zamościu w województwie lubelskim.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 4 sierpnia 1958 r. w sprawie utworzenia Wydziału Zamiejscowego w Szczepieszynie Sądu Powiatowego w Zamościu (Dz. U. Nr 52, poz. 253).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 1963 r.

Minister Sprawiedliwości: M. Rybicki

236

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 18 września 1963 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wysokości zasiłku rodzinnego.

Na podstawie art. 4 ust. 1 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o ubezpieczeniu rodzinnym (Dz. U. z 1947 r. Nr 66, poz. 414, z 1949 r. Nr 18, poz. 109 oraz z 1950 r. Nr 20, poz. 170 i Nr 36, poz. 333) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 20 stycznia 1953 r. w sprawie wysokości zasiłku rodzinnego (Dz. U. z 1953 r. Nr 8, poz. 24 i z 1957 r. Nr 27, poz. 120) przepisowi § 1 ust. 1 nadaje się następujące brzmienie:

„§ 1. 1. Zasiłek rodzinny wynosi miesięcznie:

- a) na jedno dziecko, na które przysługuje zasiłek — 70 zł,

- b) na dwoje dzieci, na które przysługuje zasiłek — 175 zł,
- c) na troje dzieci, na które przysługuje zasiłek — 310 zł,
- d) na każde następne dziecko, na które przysługuje zasiłek poczynając od czwartego — 155 zł”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się począwszy od wypłaty zasiłków rodzinnych przysługujących za miesiąc wrzesień 1963 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: A. Burski